

men brali, da bi spoznali korist bolnišnic zablazne in ž njimi hiteli v bolnišnico, ker nova bolezen se dá na srečo nesrečnih ljudi in na korist deželni blagajnici hitreje ozdraviti kakor zastarela.

— Za popravo farne cerkve v Velikem Trnu v Krškem okraji je presvitli cesar iz lastne blagajnice daroval 500 gold.

— (Zadnja „beseda“ v čitalnici) se je na hvalo vsemu programu dobro sponesla. Moški zbor je lepo izvršil tri zборе, — gosp. Franjo Drenik je bral opis najstarejših stavb v Ljubljani z dodanimi zanimivimi zgodovinskimi črticami, ki ga priobčimo v našem prihodnjem listu. — Gospica Zetinovičeva je z veliko pohvalo na glasoviru igrala klasično Mendelsohnovo temo, in v igri „Mati prej“, je posebno gospica Kogelnova imela v večji roli pokazati svoj igrališki talent; tudi gospica Tratnikova in gospoda Jeločnik in Skabernè so iz manjših nalóg storili, kar je bilo storiti mogoče.

— Odbor družbe kmetijske je prejel od rodovine Homanove smrtni list, ki mu naznanja, da je gosp. Friderik Homan, posestnik in trgovec v Radoljici, kateri je bil 10 let marljiv predstojnik podružnice Radoljske, po dolgi bolezni v 58. letu svoje starosti umrl. Bodi mu zemljica lahka!

— Ker se je na Slapu prikazala difteritis, za katero sta vincarju vinorejske šole dva otroka nagloma umrla, je deželni odbor včeraj telegrafično vodstvu veleval, nemudoma poslati učence domú, kjer naj ostanejo tako dolgo, da se jim ukaže zopet v šolo priti.

— Kdor se hoče za razveseljevanje po železnici proti Dunaju ali proti Trstu po zelo znižani ceni peljati, ima priliko za to o velikonočnih praznicih 20. in 21. dan t. m. Voz v Trst bode menda ostal tudi v Postojni za ogled Postojnske jame.

— (Zahvala.) Vsem gosp. volilcem in onim rodoljubom, ko so s svojim delovanjem pri volitvi 3. razreda 12. aprila t. m. pripomogli k zmagi patrijotične narodne stranke, ravno tako pa tudi gosp. volilcem 1. razreda pri volitvi 15. aprila t. l. izreka za doseženi napredek svojo najiskrenejšo zahvalo

národno-meščanski volilni odbor.

Novičar iz domačih in tujih dežel.

Z Dunaja. — V petek se je pred velikonočnimi prazniki zaprla zbornica poslancev, ki menda miruje kakih 14 dni. — Nadaljevala se je zadnje dni obravnavo o osobnem dohodkinem davku, v kateri so se čula nekatera jako čudna mnenja, med katerimi je najčudnejša misel bila ministra Ungera ta, da je o debati: ali naj zakonski mož od svojega, zakonska žena pa posebej od svojega premoženja davek plačuje skupno, rekel, da „vse premoženje, ki se v zakonu pridobi, se mora porabiti za namene zakonske“ — no, po takem je davke plačevati tudi namen zakona! Da je ta Salomonska modrost ministrova mnoge poslance v smeh posilila, razume se samo po sebi. — Zadnji dan pred razhodom zbornice je pa poslanec Wolfrum, fabrikant nogovic iz Aussiga, za zagovornika odborovih predlogov izvoljen, zopet prav očitno pokazal, kako „ustavoverci“ spoštujejo „ustavo“, rekši: „mi ne smemo deželnim zborom in pa občinam pripustiti pravice, da bi na osobni dohodni davek priklade nakladali“ — kajti mi smo mi, nam nihče ne sme zapovedovati. Postava, ki daje deželnim zborom pravico, na vse direktne davke nalagati priklad, je le deželna

postava, — mi, mi pa delamo državne postave.“ Tako je govoril „der Strumpfwirker aus Aussig“, — se ve, da „ab ove majore discit arare minor“. — Mi pa se iz navskriž misli, ki so se glasile v zbornici, menda ne motimo, ako rečemo, da cela ta davkova postava bo padla pri 3. branji.

— Najhujši kos nove pogodbe z Ogri je dolg 80 milijoni, ki ga ima Avstrija plačati Dunajski banki. Ogri so leta 1867., ko se je koval dualizem, odločno rekli, da njih ne briga ta dolg, ker ni bil na ustavni poti narejen. Ogri imajo, kakor Hamletov Shylok „ihren Schein“, in učijo zdaj Dunajske „ustavoverce“ spoštovati ustavo. Tako je Avstrija čedalje bolj tepena!

— Vladna „Wien. Zeitg.“ je predvčerajnim bralce iznenadila z razglasom lastnoročnega cesarjevega pisma, katero imenuje 16 novih viteзов zlatega runa (gold. Vliess), ki je najviši red Avstrijski. Med temi so zastopane vse političke nuanse Avstrijske, na primer, grof Moric Esterhazy in grof Rih. Belkredi iz časa sistiranja, grof Taafe iz časa Hohenwartovega, sedanjega ministerstva predsednik knez Ad. Auersperg. „Pester Ll.“ se hudo srdi nad temi odlikovanji.

Iz Pariza. — Poslopja za tukajšnjo razstavo so že toliko dodelana, da se razstava odpre 1. dne maja.

Iz Italije. — Novo ministerstvo, kateremu predsednik je Cairoli, imenujejo Lahi „ministerstvo poštenih ljudi“. Ker so pa vsi ti možje od nog do glave vsaj demokrati, ki zelo cikajo na republikance, in je Garibaldi sam čestital Cairoliju, da mu je kralj izročil sestavo ministerstva, bode mladi Humbert preje ali kasneje skusil dobroto „poštenih ljudi“. Zdaj pa je Cairoli kralju tako priljubljen, da sme k njemu v državnih opravilih priti v priprostem kaputu in s črnim zavrtnikom, kar poprej pri kralju Viktor Emanuelu ni bilo nobenemu ministru dovoljeno; vsak je moral priti k njemu v črnem fraku in z belim zavrtnikom.

O Rusko turških zadevah. Vrišč se je z juga preselil na Angleško, kjer je po obeh zbornicah zadnji čas hudo grmelo. Angleški buldog je stekel, strašno lajal in tulil, a zdaj se je jel že podajati, posebno, kar je Derby stopil iz ministerstva. Ta mož je Angležem naravnost povedal, v kako nevarnost se podajo, če se spusté v vojsko z Rusi; taka vojska bila bi nevarna ne le njim, ampak celó vsi Evropi. „Ta politika — je rekel Derby — ne izvira iz pravega interesa naroda, ampak je politika drznega glumača“. Te besede moža, ki je bil do 1. t. m. na čelu Angleške politike, so bojaželjne Angleže popolnoma poparile. — Kaj pa dela temu nasproti Rusija? Na svojem vtrjenem stališči pričakuje čisto mirno dogodeb; ona ne želi boja, a pripravljena je zá-nj. Veliki knez pridno ogleduje vse pozicije ob Carigradu, vse je pripravljeno, da zasedejo Rusi Carigrad in gornji Bospor brž, ko bi Angleška napovedala vojsko. Gorčakov se res Angleške nič ne boji, rekel je celó, da Anglež nima prav, ker se jezi; general Ignatjev pa je rekel, da vojska Avstrije proti Rusiji bila bi „brezumje“. Vkljub črnim oblakom je tedaj upanje, da se bo še vse mirno poravnalo. Z Dunaja se namreč poroča, da je s Petograda prišel na Dunaj poseben pot z lastnoročnim pismom Ruskega cara do našega cesarja. Tudi poštene „mešetar“ Bismark si mnogo prizadeva, da bi se vsi v miru pogodili, ker Nemčija prizna pravice Rusov izražene v pogojih mirú v sv. Štefanu. Nehvaležna Rumunija tudi Rusije ne bo vstavila na njenem pravem potu. Na ta način utegne še vendar kaj biti s kongresom.